

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
"ELLAS-PRESS"

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPATESCU Nr. 29. Tel. 2.74.25; 2.77.91

Texta prezentei publicații în numerar conform
aprobării Direcției Generale P. T. T.
Nr. 150.723 din 24 Iunie 1948

ABONAMENTE

	Anul	6 luni
Pentru instituții	Lei 5.000	3.000
Pentru organizații masă și presă	2.500	1.500
Pentru particulari	1.000	600

GRAMMOS ÎN ÎNTREGIME ELIBERAT DE UNITĂȚILE ARMATEI DEMOCRATE

În dimineața zilei de 8 Iunie inamicul a fost isgonit din ultimile fortificații pe care le deținea la Profiti-Ilia, Oxiá, Theotoco.

POSTUL DE RADIO GRECIA LIBERA A TRANSMIS COMUNICATUL DIN 8 Iunie 1949 AL ARMATEI DEMOCRATE A GRECIEI ÎN LEGATURA CU ISGONIREA INAMICULUI ȘI DIN ULTIMILE FORTIFICATII DELA GRAMMOS:

ARMATA DEMOCRATA A GRECIEI COMANDAMENTUL GENERAL COMUNICAT

(8 Iunie 1949)

În dimineața, zilei de 8 Iunie, în urma loviturilor fără întrerupere date de unitățile noastre și în urmă împrăștierei soldaților monarho-fasciști, inamicul a început să dea înapoi din fortificația dela Profiti-Ilia-Oxia și din întreaga regiune Theotoco.

Unitățile Armatei Democratice din brigada 108 și din divizia a 8-a au ocupat Profiti-Ilia, Oxiá și Theotoco. Toate fortificațiile dușmanului au fost distruse.

Forțele Armatei Democratice menționate mai sus, cât și cele din brigada 107 își mențin pozițiile și atacă în continuu pe dușman, care se retrage peste Sarandaporo.

Astăzi, Grammos întreg, se află în mâinile Armatei Democratice. Dușmanul a fost isgonit și din ultima înălțime.

În ziua de 7 Iunie, forțe ale Armatei Democratice din divizia a 6-a au efectuat atacuri la Platanachia-Macrinitsa-Rodopoli.

Forțe de întărire ale dușmanului, pornite din Poroiá-Platanachia, au fost atacate și răsturnate. Inamicul a suferit pierderi de 32 morți și răniți.

Prin tirul artileriei antiaeriene a Armatei Democratice, un avion dușman a aterizat forțat la Chernici.

În aceeași zi, un grup de diversivone din aceeași divizie, a aruncat în aer trenul Salonic-Dramma, între Doirani și Muria.

În insulele Samos și Icaria, unități ale Armatei Democratice continuă atacurile împotriva inamicului și zădărnicierea tuturor planurilor acestuia.

Dat la Sediul Comandamentului General al Armatei Democratice a Greciei.

8 Iunie 1949.

COMANDAMENTUL GENERAL AL ARMATEI
DEMOCRATE A GRECIEI.

Luptele care au început la 1 Aprilie s'au sfârșit prin eliberarea completă a masivului Grammos

„Din acest moment
întreg Grammos este liber”

POSTUL DE RADIO GRECIA LIBERA A TRANSMIS ORDINUL DE ZI COMANDAMENTULUI OPERAȚIUNILOR DELA GRAMMOS, ADRESAT UNITĂȚILOR ȘI COMANDANȚILOR ARMATEI DELA GRAMMOS.

ARMATA DEMOCRATA A GRECIEI

Comandamentul Operațiilor dela Grammos

ORDIN DE ZI

(8 Iunie 1949 — orele 18)

„Comunicați luptătorilor și cadrelor dela Grammos următoarele:

Azi dimineață, la orele 5,30 dușmanul a fost silit să se retragă dela Profiti Iliia-Oxia și Theotoco.

În urma ocupării înălțimii Patomata de către Armata Democrată, inamicul era amenințat de a fi încercuit și exterminat. Soldații din armata monarho-fascistă cari se aflau la Profiti Iliia-Oxia și Megali Rahi au declarat net comandanților lor, că nu vor mai lupta pe aceste înălțimi, unde au suferit atâta vărsare de sânge. Luptătorii Armatei Democratice au fugărit pe monarho-fasciști până la Potami. Dușmanul a avut serioase pierderi. Am capturat munițiile și alimentele întregii brigăzi monarho-fasciste.

Înălțimile fortificate Profiti Iliia au fost ocupate de unitățile Armatei Democratice. Au fost eliberate satele Oxia și Theotoco.

În acest moment, întreg Grammos este liber. Astfel, manevrele și luptele cari au început la 1 Aprilie 1949, s'au sfârșit prin deplina eliberare a masivului Grammos.

Nu vă odihniți însă nici o clipă. Ne așteaptă noi și mai grele lupte. Din ordinul lui Van Fleet, regimentul monarho-fascist se pregătește să atace eroicul nostru Vitsi. De aceea își concentrează într'acolo forțele sale principale.

Datoria femeilor, a luptătorilor dela Grammos este de a ajuta prin toate mijloacele pe apărătorii masivului Vitsi, îndeplinind misiunea dată de Comandamentul General.

Tovarăși dela Grammos,

Vă felicităm pentru deplina ocupare a masivului Grammos. Fiți gata de a da noi lovituri dușmanului, fiți mereu pregătiți pentru a-l însângera la fiecare nouă încercare.

Nu uitați că moralul inamicului este foarte scăzut și că prin atacurile noastre mari, vom câștiga războiul și pacea.

Putem face și vom face din anul 1949, anul hotărâtor al victoriei la Vitsi și Grammos.

8 Iunie 1949, orele 18

GUSIAS — Bartziotas

AVANSARI și acorădri de decorații pentru acte de vitejie

Se conferă medalia „Electra” luptătorilor mai jos menționați, cari s'au distins prin activitatea lor: Zafiriu Irini, sublocotenent, Comisar Politic, de 19 ani. Originară din Neohonachi-Florina.

S'a distins în luptele dela Grammos. A fost de multe ori rănită. A luat parte la aruncarea în aer a uzinei de apă dela Ianina.

Steriopol Olimpia, de 22 ani, originară din satul Arghiraga-Ipati. Luptătoare-saboteur.

S'a distins în multe acțiuni diversioniste și lupte. În luptele dela Florina a deschis de două ori drumul, tăind barajele de sârmă ghimpată și strângând minele așezate de dușman a transportat pe comandantul plutonului care fusese rănit, scoțându-l din ploaia de gloanțe.

S'AU DISTINS LA GRAMMOS ȘI AU FOST AVANSAȚI

Sunt numiți ofițeri ai Armatei Democratice următorii luptători și cadre cari s'au distins în operațiunile dela Grammos - Smolicea - Voio (Aprilie 1949).

Locotenent Comisar Politic, Grigoriadis Costas.

Sublocotenenți Comisarii Politici Catsaberis Theodor, Bozobali Pagona, Sedas Dimitrie și Papaefimiu Socrate.

Sublocotenenți de infanterie: Glavinas Vasilis, Muhlhas Dionosie, Smirnachis Manolis.

Sunt avansați la gradul de căpitan: locotenentul de infanterie Theodor Andrea, locotenentul Comisar Politic Pascalidis Petros.

Următorii sublocotenenți de infanterie: Asmanidis Isaac, Zichidis Vasili, Buras Iani, Bucas Alecos, Tsicacas Pandelis, la gradul de locotenenți infanterie.

Deasemeni următorii sublocotenenți Comisarii Politici: Cartsias Constandinos și Lazaridis Vangelis la gradul de locotenenți Comisarii Politici.

Luptătoare eroică din Epir

UN OM DELA ORAȘ

de ALEXIS PARNI

Cu pasul greu și ostenit, Macridis cobora treptele de marmoră ale Băncii. Fața sa era încrunțată și uscată, deși nu avea decât douăzeci și doi de ani în spate. Jos, la capătul scării, îl aștepta bătrânul portar al Băncii.

— Ei, ce-ai făcut? Ai fost la director? I-a întrebat acesta cu un semn nervos.

— Am fost, dar m'a isgonit... Acum nimic nu mai poate salva pe tata dela închisoare...

S'a așezat alături de portar și a privit în jurul său, pereții înalți ai Băncii, cari absorbisera timp de douăzeci și cinci de ani împliniți, picur cu picur, viața tatălui său. Muncise căinește pentru a-l întreține pe el, pe mama sa bolnavă și pe Eleni. Deodată însă a căzut o altă năpastă în casa lor. O boală perfidă a lăsat paralizată pe Eleni. Pentru a o duce la clinică, tatăl a fost nevoit să ceară un împrumut directorului Băncii. Termenul a fost de un an, însă acesta n'a putut să-și achite datoria la timp. Atunci directorul Băncii i-a făcut notificare, l-a dat în judecată iar bătrânul a fost condamnat la un an închisoare...

★

Acum, fiul funcționarului întemnițat stă pe trotuar.

Pe lângă, el, lumea trecea indiferentă. Pe asfalt alunecă limuzine lucioase alături de cărucioarele comercianților ambulanzii. Jeep-ul unui american a trecut ca fulgerul. Un grup de soldați cască-gura în vitrina de alături. De balconul din mijloc al clădirii Băncii, atârna un panou uriaș, ce reprezintă soldați strănsi unul lângă altul. Dedesupt scrie cu litere gigantice: „Eroici soldați ai națiunii! Sdrobiți pe partizani pentru a face să domine dreptatea“.

Ochii lui Macridi au rămas multă vreme întinși acolo sus. Gândul său s'a întors doi ani în urmă, atunci când cânta cântece partizane, ținând tovărășie vechilor elasiști din vecinătate. Cel mai mult îl iubea pe Paul. Dar când a venit furtuna și au început întemnițările, s'au despărțit. Paul a plecat într-o zi spre munți. În ultima clipă venise să-l ia și pe Macridi, însă acesta n'a vroit să meargă.

— Trebuie să-mi întretin familia... Nu pot s'o părăsesc. Iar Paul a plecat singur.

Într'un târziu a pornit strecurându-se pe lângă vitrine. Mai jos, din marele bulevard porneau trei străzi. Acolo undeva, la capătul primei străzi, se afla clinica în care era internată Eleni paralizată. Ultima dată când o văzuse, ochii ei erau triști.

— Dacă faci rost de bani, adu-mi puțină marmeladă... sau nu... mai bine du-i câteva țigări lui tata...

Și nu era numai tata. Dimineța, când plecase de acasă, a citit aceiași amărăciune în ochii mamei sale.

— Eu nu doresc nimic. Mi-ajunge puțină pâine... Dacă ți-se plătește la fabrică, vezi de ia-ți ceva să

mănânci. Ce zici, se va îndura de noi directorul, să-l scoată pe taică-tău?

Cum să meargă acum să-i spună că tata va mai rămâne încă în închisoare? O viață întreagă acesta se chinuise să-i întrețină. Din zori până seara, 25 de ani întregi, plecat în scaunul băncii, socotea cifrele și câștigurile altora.

O viață întreagă...

I-a revenit în minte, așa cum îl văzuse ultima dată la închisoare: Cămașa deschisă lăsa să se vadă oasele mult eșite ale pieptului său slab. Era nebărbierit, iar bărbia îi tremura. Când a sunat pentru retragerea vizitatorilor, a scos mâna printre gratii și l-a mângâiat.

— Nu mă socoti pe mine. Nu am nevoie de nimic. Am și mâncare și nici tutunul nu-mi lipsește.

Și ochii săi s'au umplut de lacrimi.

— Nu sunt hoț, fiul meu... Tu știi cât ne costa boala surioarei tale.

Acolo, în fața gratiilor, s'au despărțit. Când l-au luat paznicii să-l ducă înapoi în celula sa, bătrânul s'a plecat într'ascuns, ridicând de jos un muc de țigară călcat în picioare.

Da... erau toți trei foarte amărați. Și mama, și tata, și micuța Eleni cu picioarele paralizate. Odinioară, când mergea la școală, își făcea iluzii: Va deveni un om mare, și va clădi o casă frumoasă pentru a se odihni bătrânul său tată... Vise...

Acum lucra într-o fabrică, suspinând până noaptea deasupra cazanelor cu vopsea, fără a scoate nici măcar pâinea lui.

În fața sa se deschideau trei drumuri, iar el n'avea în buzunar mai nimic. Unde să alerge mai întâi? La taică-său, la mama, sau la Eleni?

Deodată niște voci puternice l-au făcut să tresară. Prin mulțime, două, trei vânzătoare de ziare strigau: „Ordinul guvernului... Mobilizarea contingentului 1947... Mobilizare...!“

★

Trenul a fluierat de două ori și a pornit. Vagoanele sunt pline de tinerii recruți cari merg să se prezinte. Macridis s'a ghemuit pe o treaptă și privește Atena care se pierde în amurgul înserării. Sdruncinătura trenului îl toropesc. Îi este frig, iar noaptea vine plină de nouri... O să plouă...

Puțin timp mai înainte de a-și lua rămas bun dela maică-sa, a stat cu ea de vorbă.

— Cum am să pot, voi pleca la partizani, mamă... Nu există altă cale... Acolo, poate că-l voi găsi și pe Paul...

Căți-va picuri îi cad pe frunte. Și-amintește de lacrimile mamei sale... Apoi alți picuri și cerul a început să plângă asupra orașului. Lacrimi... Lacrimi multe curg acolo pe fețele oamenilor...

Până când însă?

Vizita delegației franceze în Grecia Liberă

„Suntem frați în aceeași luptă, în aceeași durere“

a declarat IVES FARGE la marea adunarea populară care a avut loc la 4 Iunie a. c. în Grecia Liberă

Postul de radio Grecia Liberă a transmis că la marea adunare populară care a avut loc la 4 Iunie a. c. în Grecia Liberă în cinstea reprezentanților francezi, au vorbit printe alții, ministrul Sănătății și al Prevederilor Sociale din Guvernul Democrat Provizoriu Prof. Dr. Cocalis, precum și fostul ministru francez Yves Farge, a căror cuvântări le redăm mai jos:

Cuvântarea Prof. Dr. Petres Cocalis

Sosirea delegației franceze aici nu este întâmplătoare. Prietenii noștri francezi vin aici, în prima linie a frontului, pentru apărarea păcii. Au venit aici pentru că au dorit să vadă și să cunoască indeaproape pe luptătorii Armatei Democratice. Pe cei cari cu arma în mână, luptă pentru pace. Sosirea acestora în Grecia Liberă, în aceste grele condiții, constituie o recunoaștere solemnă a luptei noastre de către reprezentanții străini ai opiniei publice internaționale, pentru apărarea păcii. Prezența lor aici arată că ne aflăm în aceeași tabără.

Franța se află printre primele țări, în cea ce privește ajutorul acordat Greciei Democratice luptătoare și aceasta în ciuda greutateilor pe cari le înfruntă națiunea franceză din partea intervenției americane.

Constituirea din Aprilie anul trecut pentru înființarea Comitetului de legătură cu toate comitetele de ajutorare a Greciei, s'a ținut la Paris din inițiativa și cu sprijinul material al prietenilor noștri. Paul Eluard a fost cel care a făcut expunerea. Celebrul om de știință francez Joliot Curie este la rândul său membru al Comitetului de legătură.

Manifestările poporului și ale armatei noastre, a spus în continuare tov. Cocalis, precum și manifestările poporului macedonean, care prin delegații săi participă la primirea prietenilor noștri străini, bucuria, entuziasmul pe care-l simțim cu toții, constituie încă o dovadă că înțelegem marele sprijin acordat luptei noastre prin vizita delegației franceze. Suntem siguri că la înapoierea lor în Franța, prietenii noștri vor transmite entuziasmul și emoția lor poporului francez ce susține lupta păcii. Suntem siguri că înapoiindu-se în Franța, aceștia vor mobiliza nu numai opinia publică

franceză, dar și opinia publică internațională, pentru Grecia luptătoare.

În continuare, tov. Cocalis a făcut o scurtă dare de seamă asupra Comitetului din Grecia pentru Congresul Mondial al Partizanilor Păcii.

Incheindu-și cuvântarea tov. Cocalis a spus: știu cum vom apăra cauza păcii. Uniți cu apărătorii Stalingradului, strănși în jurul Uniunii Sovietice, avangarda cauzei păcii, uniți cu toate popoarele cari luptă pentru pace.

Știm că fără pace, nimic măreț nu se poate înfăptui. Însă o idee, oricât de mare ar fi ea, nu poate da roade dacă nu suntem gata să ne sacrificăm pentru ea.

Poporul grec a arătat și arată că pentru libertate și pace, orice sacrificiu este mic.

Cuvântarea lui Yves Farge

După tov. Cocalis, a urmat cuvântarea fostului ministru francez Yves Farge, care a declarat:

„Dece suntem oare atât de emo-

ționați prin faptul că ne aflăm la această întrunire? Pentru că suntem frați în aceeași luptă, în aceeași durere. Venim să discutăm pentru pace, pentru a simți durerea și speranțele voastre. Cunoaștem crimele cari se săvârșesc în această țară.

Vom pleca din Grecia cu dovezi de necombătut și vă promitem că îndată ce vom sosi la Paris, vom rușina pe imperialiștii anglo-americani în fața tuturor popoarelor și atunci va fi confirmată pentru încă odată, forța poporului.

Înainte de a veni aici, am străbătut țările Democrațiilor Populare și am văzut cât de bine sunt îngrijii copiii voștri.

Când am venit aici, am vorbit cu bătrâni și bătrâne și am aflat durerea Greciei și a Macedoniei.

Dar acești bătrâni și acest tineret, se vor regăsi după furtună.

Vom veni și noi atunci, pentru a pune flori pe mormintele tovarășilor voștri, pentru a le saluta și sărută“.

Grupele Comisarilor Politici din Salonic își continuă intensă lor activitate, dând grele lovituri inamicului

Potrivit celor transmise de postul de radio Grecia Liberă, grupuri ale Comisarului Politic din Salonic, continuându-și activitatea înăuntrul acestui oraș, dau lovituri din ce în ce mai grele dușmanilor poporului, organelor acestora din jandarmerie și trădătorilor.

Astfel, în ultimele zile, monarho-fasciștii au primit două grele lovituri chiar în Salonic. Prima a fost dată de către un grup al Comisarului Politic care a atacat la mănăstirea Volandadu, exterminând o formațiune din jandarmi și M. A. Y.-zi.

Cea de a doua lovitură a fost dată în alt punct al orașului, unde a urmat o luptă

care a durat mai multe ore.

Luptătorii Armatei Democratice au întrebuințat mașini și grenade, dând o bună lecție dușmanului, care a suferit pierderi de 50 morți și răniți.

Aceste două lovituri ale Armatei Democratice, date în cu-prinsul orașului, au entuziasmat poporul grec muncitor.

Mesajiu de simpatie

„Grecia este prima victimă a Pactului Atlantic, care a fost aplicat în această țară mai înainte de a fi fost semnat“.

PIETRO NENNI